

Роси и Коста в Неаполската консерватория, директорът на Музикалния лицей в Болоня, а от 1902 такъв на консерваторията в Неапол, композирал: две симфонии, един клавирконцерт, една соната и две романци, един клавирквинтет, една фантазия за две пиана и др.

Марчело, Бенедето — Marcello, Benedetto — виден композитор от Венецианската школа, поет и музикален писател, род. 24 юли 1686 в Венеция, умр. 24 юли 1739 в Бреския, произхождащ от виден род патриции, получил отлично общо образование, — в музиката ученик на Гаспарини и Лоли; като юрист — заемал видни длъжности в Венеция, Пола и Бреския. Творби: концерти за 5 инструмента, клавирни и чело и флейтови сонати, мадригали, камерни арии, канцони, кантати („Тимотей“, „Касандра“ и др.), много меси, ораториите: „Юдита“ и „Джоас“, нѣколко опери („Калиста в Орска“, „Ариана“ и др.). Най-свършена и прочута от неговите творби е: „50 псалми“ (въ италиянския превод на Джустиниани), излъзла под името „*Estro poetico-armonico*“ в 8 тома. Като поет, М. е писал текстове на своите и чужди опери, а също поеми, сонети; освен това: едно духовито осмиване на занаятчийството в италиянското оперно творчество, и една остра критика против Антонио Лоти за една книга мадригали (последната несигурно се приписва на М.). Една „Теория на музиката“, една оратория — „Триумфът на поезията и музиката...“ (въ която като лица участват презията и музиката, а също и сопран, теорор, бас и пиано), и други негови творби, сж останали в ръкопис — голѣма част от които се намират в Виенската национална библиотека. М. е бил учител по пѣние на прочутата Фаустина Бордоини — жената на Хасе.

Маршан, Луи — Marchand, Louis — един от първите французски клавирни композити, род. 2 фев. 1669 в Лион, умр. 17 февр. 1732 в Париж, органист в различни Парижки църкви, писал две книги клавирни нѣща и — в ръкопис една книга композиции за орган (издадена от Ал. Гилманъ).

Маршик, Емануел — Maršik, Emanuel — чешки композитор, учител в Буда-Пещенската музикалната академия, и едновременно следвал право. Композирал: оркестрово скерцо, симфония d-moll, симфонична поема „Удавени“, и оперите: „Студентска любов“ и „Черен лекнин“.

Маршнер, Франц — Marschner, Franz — музикален естет и композитор, род. 26 март 1855 в Лайтмериц (Чехия), учил в университета и консерваторията (при Скухерски) в Прага, и после — при Брукнер в Виена, преподавател в Института за учители в Виена, писал: „Значението на Канта за съвременната естетика“, „Основените въпроси на естетиката в свѣтлината на иманентната философия“ (1899) и др., и композирал: пѣсни и хорове с пиано. Освен това, е писал „Опит за една нова рационална форма на артистичния удар при клавирната игра“ (1888), а също — много статии от теоретичен и естетичен характер.

Маршнер, Хайнрих Август — Marschner, Heinrich August — известен нѣмски оперен композитор, род. 16 авг. 1795 в Цитау (Саксония), умр. 14 дек. 1861 в Хановър; показал отрано музикални способности и, поради хубавия си сопранов глас, постъпва като ученик в гимназияния хор в Цитау; след свършване на гимназията, постъпва в юридическия факултет на Лайпцигския университет, учейки същевременно музика при Шихт. Войната го заставя да напусне Лайпциг и да отиде в Прага, дето се отдава на основно изучаване музикалната теория — при прочутия Томашек. След свършването на войната се завръща в Лайпциг, за да продължи правните си занятия в университета, но скоро го напуска съвсем, за да се посвети всецѣло на музиката. Въ Карлсбад, където отива да концертира, се запознава с барон Тадеуш Амеде. Поканен от последния, М. отива в Виена, запознава се с Бетховена, но не остава за дълго, понеже получава назначение в Пресбург. Тукъ написва три опери, от които „Хенрих IV и Оби-